

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

19 אוקטובר 2017

תמ"ש 31915-07-16 פ. נ' ב.

לפני כבוד השופט ארז שני

המבקש: ג. י. פ.

נגד

המשיבה: ק. ב.

נוכחים:

המבקש וב"כ - עו"ד שמואל מורן

המשיבה וב"כ - עו"ד רפי שדמי

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962: סע' 19, 68](#)

מיני-רציו:

* ברירת המחל היא שכאשר חפץ הורה שאינו משמורן לשהות עם ילדו וגם להלינו בביתו זכותו לעשות כן. הוא אינו צריך להוכיח כי הלינו אצלו עולים בקנה אחד עם טובת הקטין. זה הסובר כי הלינו אינן עולות בקנה אחד עם טובת הקטין, עליו הנטל. בעניינו, כאשר הקטין כבר לן אצל אביו באמצע השבוע וכל שמדובר הוא מתי יחל הקטין ללון אצל האב בסופ"ש, קשה להבין מה סיכון יישקף לקטין אם ילון אצל אביו לילה נוסף בסופ"ש.

* משפחה – משמורת קטינים – הסדרי ראייה

* משפחה – משמורת קטינים – פקידת הסעד

תובענה שעניינה זמני השהות של אב עם בנו, כיום כבן שבע וחצי. הסוגיה המרכזית שהונחה בראשית ההליך הייתה בשאלה האם יבקר הקטין ויהיה בקשר עם אביו במחוז X או יוכל לבקר בבית בו גרו אז עם רעייתו, בX. שאלה זו כבר פסה מן העולם. שכן, כיום הקטין מבקר בבית האב ולן בביתו באמצע השבוע והשאלה שנותרה לדיון היא האם להיעתר לבקשת האב להרחבת זמני השהות כך שיכללו אף לינו בסופי שבוע. לעמדת האם, ההתקדמות ההדרגתית של זמני השהות, אין משמעה שצריך לעבור כעת גם לסדרי לינה בסופי שבוע ולשיטתה, רואה הקטין את אביו ואף את משפחתו לא מעט ועניין הלינה כשלעצמו אינו נחוץ או חיוני לשימור הקשר הטוב והנרחב הקיים בין האב לבין הקטין. שנית, מסבירה האם כי לטעמה יש להמתין להמשך פעולתה של פקידת הסעד, לבקש תסקיר אשר ימליץ בדבר הלינו, לפתח הדרגתית את קשר הביקורים ולהותיר התיק פתוח, על-מנת שיפקח ביהמ"ש או במילים אחרות יקיים דיון בכל פעם שתהא מחלוקת על המלצות פקידת הסעד.

ביהמ"ש לענייני משפחה פסק:

ראשית, כאשר נותן ביהמ"ש סמכויות לפקידת הסעד לפי סעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, סומך הוא על שיקול דעתה המקצועי של פקידת הסעד כמכוון טובת הקטין ואין כל צורך במקרה שכזה להותיר תיק פתוח ושביהמ"ש יעביר תחת ביקורתו כל המלצה והמלצה של פקידת הסעד, מה גם שאין מחלוקת בין הצדדים על זכות הקטין ללון אצל אביו בסופי השבוע והשאלה היא רק מתי יתחילו להתבצע הלינות גם בסופ"ש.

עניין שני הוא עניין ברירת המחדל. כאשר חפץ הורה לשהות עם ילדו וגם להלינו בביתו ואין זה משנה האם מדובר באם או באב, זכותו לעשות כן. אדם אינו צריך להוכיח כי הלינות אצלו עולים בקנה אחד עם טובת הקטין. זה הסובר כי הלינות אינן עולות בקנה אחד עם טובת הקטין, עליו הנטל. במילים אחרות, הכלל הוא שגם קטין המצוי במשמורת אמו לן אצל אביו, זולת אם תוכיח האם כי נשקף סיכון לקטין או שאותן עילות סותרות את טובתו. כאשר כל שמדובר הוא מתי יחל סדר הלינות וכאשר הקטין כבר לן אצל אביו, קשה להבין מה סיכון יישקף לקטין אם ילון בבית אביו לילה נוסף, בנוסף לאמצע השבוע גם בסוף השבוע. חוות דעתה של דוקטור משירותי הרווחה אומרת כי יש להתחיל את סדר הלינות והביקורים בהדרגתיות, מדברת ספציפית באי ביצוע מעשה מהיום להירגע. לפיכך, מבלי להתערב בשק"ד פקידת הסעד, נוכח ברירת המחדל הנ"ל וגם לאור גילו של הקטין, ביהמ"ש מצפה מפקידת הסעד, להעלות את סדרי השהות על התלם הרגיל, תוך שבועות ולא יותר מחלוף (לצורך כילוי התהליך) שלושה חודשים מהיום.

פסק דין

בחודש יולי 2016 הונחה בפניי תובענה שעניינה זמני השהות של אב עם בנו, כיום כבן שבע וחצי.

אפתח את דבריי ואומר, שלא בכדי כינה המחוקק את חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוס כתהליך שם, בשם "בקשה" ולא לחינם חזר בית המשפט העליון עשרות בשנים ובעקבותיו בתי המשפט המחוזיים על ההלכה ולפיה נושאי משמורת צריכים להיות מוכרעים במהירות הרבה ביותר שניתן.

לא דומה הליך של קשר בין קטין לבין הוריו להליך אזרחי שיינוק פחות אם יימשך שנים, שהרי בחייו של קטין כל תקופה קצרה יש לה לא מעט משמעות.

הסוגיה המרכזית אשר היתה בשעתו במחלוקת פסה לה מן העולם, שהרי השאלה היתה אם יבקר הקטין ויהיה בקשר עם אביו במחוז XXX או יוכל לבקר בבית בו גרו אז עם רעייתו, ב-XXX.

איש אינו עורר על כך שהאם לא מנעה גם בעבר קשר בין האב לבין הקטין, אך דרשה כי הקשר יהיה ב-XXX וללא קשר עם המשפחה של האב ואיש אינו עורר על כך שעם הזמן, מכוח החלטות שונות של בית המשפט ופעולות ד"ר XXX משירותי הרווחה, החל הקטין לבקר בבית האב ב-XXX או בכל מקום אחר בו גר האב, הוא לן בביתו, פגש את רעייתו של האב וחלק מן המכשלות אשר ניצבו בשעתו, פסו מן העולם.

כעת מתגורר האב בXXX והוא חפץ כי יורחבו זמני השהות, כך שיכללו אף לינות בסופי שבוע.

נזכיר כי לפקידת הסעד סמכויות מכוח [סעיפים 19 ו-68](#) ואלו מוארכות בזאת למשך שנה מהיום.

מסבירה האם בשניים :

ראשית, סוברת האם כי ההתקדמות ההדרגתית של זמני השהות, אין משמעה שצריך לעבור כעת גם לסדרי לינה בסופי שבוע ולשיטתה, רואה הקטין את אביו ואף את משפחתו לא מעט ועניין הלינה כשלעצמו אינו נחוץ או חיוני לשימור הקשר הטוב והנרחב הקיים בין האב לבין הקטין.

שנית, מסבירה האם כי לטעמה יש להמתין להמשך פעולתה של פקידת הסעד, לבקש תסקיר אשר ימליץ בדבר הלינות, לפתח הדרגתית את קשר הביקורים ולהותיר התיק פתוח, על-מנת שיפקח בית המשפט או במילים אחרות יקיים דיון בכל פעם שתהא מחלוקת על המלצות פקידת הסעד.

כאן מן הראוי לומר בשניים :

כאשר נותן בית המשפט סמכויות לפי [סעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות](#), סומך הוא על שיקול דעתה המקצועי של פקידת הסעד כמכוון טובת הקטין ואין כל צורך במקרה שכזה להותיר תיק פתוח ושביהמ"ש יעביר תחת ביקורתו כל המלצה והמלצה של פקידת הסעד, מה גם שאין מחלוקת בין הצדדים על זכות הקטין ללון אצל אביו בסופי השבוע והשאלה היא רק מתי הוא חל בסדר הלינות.

עניין שני הוא עניין ברירת המחדל.

כאשר חפץ הורה לשהות עם ילדו וגם להלינו בביתו ואין זה משנה האם מדובר באם או באב, זכותו לעשות כן.

אדם אינו צריך להוכיח כי הלינות אצלו עולים בקנה אחד עם טובת הקטין. זה הסובר כי הלינות אינן עולות בקנה אחד עם טובת הקטין, עליו הנטל.

אם תרצה, במילים אחרות, הכלל הוא שגם קטין המצוי במשמורת אמו לן אצל אביו, זולת אם תוכיח האם כי נשקף סיכון לקטין או שאותן עילות סותרות את טובתו.

כאשר כל שמדובר הוא מתי יחל סדר הלינות וכאשר הקטין כבר לן אצל אביו, קשה להבין מה סיכון יישקף לקטין אם ילון בבית אביו לילה נוסף, בנוסף לאמצע השבוע גם בסוף השבוע.

חוות דעתה של דוקטור XXX אומרת כי יש להתחיל את סדר הלינות והביקורים בהדרגתיות, מדברת ספציפית באי ביצוע מעשה מהיום להרגע.

ואולם, חזקה על פקידת הסעד כי יודעת היא שלצורך הפעלת סמכויותיה אין היא נזקקת להסכמת האב, להסכמת האם או להסכמת שניהם גם יחד ושנית, ברור כי אם לא תצביע פקידת הסעד בתוך 30 ימים, במפורש על טעם בגינו ייפגע הקטין אם יוחל בלינות סוף השבוע – מן הסתם תצטרך היא לקבוע, לאור הכלל שציינתי לעיל, את תחילת הלינות.

אין בדעתי להתערב בשיקול דעתה המקצועי של פקידת הסעד, אולם הבהרתי, כאמור, את ברירת המחדל למען תהא ברורה לכל. מצפה אני לכן מפקידת הסעד, גם לאור גילו של הקטין, להעלות את סדרי השהות על התלם הרגיל, תוך שבועות ולא יותר מחלוף (לצורך כילוי התהליך) שלושה חודשים מהיום.

כפי שהסברתי קודם, אינני סבור כי יש להותיר את התיק פתוח רק כדי לבחון האם פקידת הסעד ממלאת תפקידה. ברור לי כי תמלא היא על-פי דין. אין לי גם שום צורך להמתין לקבלת תסקיר, שעה שאיש מן הצדדים אינו כופר בשאלת המשמורת, לא בעניין זמני השהות, אלא במועד תחילת ביצועו בלבד.

בנסיבות העניין איני עושה צו להוצאות.

המזכירות תסגור התיק.

ניתן והודע היום כ"ט תשרי תשע"ח, 19/10/2017 במעמד הנוכחים.

ארז שני, שופט

ארז שני 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)